

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202499
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: X. C., K.. XX.XX.XXXX, O. V. XX, XXX XX V., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o vydanie bezdôvodného obohatenia 755,99 € a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 1932071210, zo dňa 26.11.2010, je bezúročný a bez poplatkov.

II. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

III. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 755,99 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 755,99 € od 23.3.2022 do zaplataenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V tejto časti konania je žalovaný p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 1932071210, zo dňa 26.11.2010, uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4] v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s 51. 5, bod 5.8 Obchodných podmienok pre úver.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. V tejto časti konania je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 11.03.2022 domáhal, aby súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia 755,99 € s prísl. a tiež určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

1.1 Žalobca svoju žalobcu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2010 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) Zmluvu o úvere č. 1932071210, v ktorej absentujú obligatórne náležitosti predpokladané ust. § 9 ods. 2 písm. a), f) a j) zák. č. 129/2010 Z.z., t.j druh spotrebiteľského úveru, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Žalobca tiež uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN a tiež je nesprávne uvedená celková výška nákladov. Žalobca zároveň považoval výšku úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi.

1.2 Žalobca ďalej uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti [2]. v bode [4] zmluvy. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola zakomponovaná do spleti textu, pričom dodávateľ oni ako neupozornil, nevysvetlil a nepoučil o dôsledkoch z nej vyplývajúcich.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1 Žalovaný k RPMN uviedol, že žalobca si zvolil poistenie, ktoré ovplyvnilo výšku RPMN, ako aj výšku celkových nákladov. V danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov sa poplatok započíta len ak je poisťovňa povinná na získanie úveru. V prípade predmetnej zmluvy poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov nebol, nakoľko doplnková služba nebola podmienkou pre získanie úveru. K celkovej čiastke úveru uviedol, že jednoduchým matematickým výpočtom je možné zistiť a získať potrebné informácie.

2.2 V súvislosti s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol námietku premlčania, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 11.03.2022, pričom dvojročná premlčacia lehota začala plynúť dňom 11.03.2020, z čoho vyplýva, že platby pred týmto dátumom sú v celom rozsahu premlčané.

2.3 K neprijateľnej zmluvnej podmienke uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zákony zabezpečovací inštitút pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania, a preto je absurdné zdôvodňovať neplatnosť dohody práve jej účelom. Podľa žalovaného dohoda o zrážkach zo mzdy nie zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti (§ 36 Občianskeho zákonníka), ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vodu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Poukázal na to, že dohoda obsahuje všetky zákonné náležitosti obsiahnuté v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka. K namietanej platnosti dohody o zrážkach zo mzdy tiež uviedol, že žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, a ani v čom spočíva Hurban nerovnováhu v právach a povinnostiach na jeho strane.

2.4 Žalovaný tiež namietal prípustnosť podanej žaloby čo do 1. a 3. žalobného nároku s poukazom na § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“).

3. Žalobca v replike uviedol, že predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre neho ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa uvádzať všetky obligatórne náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a zároveň predstavuje prostriedok dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulároch spotrebiteľských zmluvách. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., čl. 6 a 7 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 a § 298 CSP.

3.1 Podľa žalobcu akékoľvek marketingové, resp. reklamné označenie úverového produktu nie je možné považovať za naplnenie požiadavky zákona. Požiadavka zákonodarcu na druh úveru vyžaduje konkrétnu identifikáciu úveru, ako konkrétneho právneho úkonu, čím je umožnená aj možnosť porovnania týchto druhovo rovnakých produktov spotrebiteľom medzi viacerými dodávateľmi. Len samotný pojem úver nemá žiadnu informačnú hodnotu, ktorá by umožňovala rozlíšiť jeden druh úveru od iného druhu úveru. Druh úveru môže byť v zmysle teórie napr. bezúčelový a účelový, zaistený a nezaistený, jednorazový a postupný, krátkodobý, strednodobý a dlhodobý, a konkrétnejšie, napr. hypotekárny, na bývanie, novomanželský, revolvingový, o poskytnutí kreditnej karty a pod..

3.2 Podľa žalobcu skutočnosť, že v úverových zmluvách nepostačuje namiesto konkrétnej sumy celkovej čiastky úveru len uverejniť vetu, že úvodzovky celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov, spojených s úverom koniec úvodzoviek a to priamo vo vzťahu k právnemu predchodcovi žalovaného vyplýva viacero rozsudkov Krajského súdu v Prešove.

3.3 Údaj o dobe trvania zmluvy nie je exaktne v zmluve vyjadrený. Údaj o termíne konečnej splatnosti a údaj o počte splátok sú samostatnými náležitosťami.

3.4 K absencii predpokladov použitých pre výpočet RPMN, žalobca uviedol, že potrebné údaje dodávateľ označuje iba ako ďalšie samostatné náležitosti zmluvy. Čo sa týka samotnej výšky RPMN uviedol, že vzhľadom na formulár zmluvy o úvere nebola daná možnosť odmietnuť poistenie úveru. Poistenie úveru tak bolo povinné a teda vstupuje do celkových nákladov a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a teda aj do RPMN.

3.5 Čo sa týka námietky premlčania poukázal na vývoj judikatúry vydané Ústavným súdom SR a Najvyšším súdom SR v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z 22.04.2021 a spojených veciach C-698/49 a C699/18 z 09.07.2020. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, sp.zn. III. ÚS 43/2020, z 12.05.2020; sp.zn. I. ÚS 51/2020, z 09.06.2020 a sp.zn. II. ÚS 502/2020, z 11.02.2021, vydané ešte pred vyššie označenými rozsudkami Súdneho dvora EÚ, a predovšetkým na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Cdo/29/2021, z 28.09.2021; sp.zn. 7Cdo/79/2021, z 31.01.2022; sp.zn. 7Cdo/268/2021, z 28.02.2022 a sp. zn. 7Cdo/181/2020, z 31.01.2022. Osobitne čo sa týka 10-ročnej objektívnej premlčacej doby a dôkazu úmyslu poukázal na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR, 7Cdo/268/2021.

3.6 Žalobca sa k dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že táto predstavuje už notoricky známu neprijateľnú zmluvnú podmienku používanú žalovaným a jeho právnym predchodcom. Pre súdnu vec rozhodujúce, aby existovalo, hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú. Dodávateľ konal v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď mu posunul na podpis takúto spornú dohodu, čo považuje za nekalú obchodnú praktiku. Žalobca poukázal na dôvodovú správu k ust. § 5a písm. a) zák. č 250/2007 Z.z.. Dodávateľ je povinný preukázať, že zmluvné ustanovenie bolo dojednané individuálne, čo však nepreukázal.

4. Súd vykonal dokazovanie listinami a to: zmluva o úvere na č.1. 4, obchodné podmienky na č.1. 5, výpis na č.1. 6 -7, poštové poukážky na č.1. 8, aktuálny stav pohľadávky na č.1. 10, výpis z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, priemerné úrokové miery bánk na č.1. 12, prehlásenie občianskeho združenia na č.1. 14, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

4.1 Žalobca ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným dňa 26.11.2010 Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 1932071210, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000,- € s úrokovou sadzbou 24,5 %, s uvedením výšky mesačnej splátky 57,29 €, poistenia schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, dátumu splatnosti prvej splátky 15.12.2010, dátumu každej ďalšej splátky vždy k 15. dňu mesiaca, dátumu konečnej splatnosti úveru 15.09.2016, počtu mesačných splátok 70, RPMN vo výške 27,45 %, priemernej hodnoty RPMN vo výške 27,45 % a celkovej výšky nákladov v sume 1.711,82 €.

4.2 Žalobca titulom splátok úveru poukázal úhrady v celkovej výške 2.755,99 €, pričom platbami od 13.03.2017 do 12.01.2018 uhradil spolu sumu 840,- €.

4.3 Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súd zistil, že dňa 13.10.2021 im žalobca predložil zmluvu o úvere a prehľad platieb. Po posúdení zmluvy ho informovali, že ide o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, a, že má právo domáhať sa vydania sumy bezdôvodného obohatenia.

4.4 Podľa údajov Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pri úveroch so splatnosťou nad 5 rokov v novembri 2011 v sadzbe 12,95 %.

5. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ ,resp.“ ZoSÚ“) v znení účinnom v rozhodnom čase, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere

vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj len ako „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový vzťah vo forme zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd podrobil predmetnú zmluvu o úvere preskúmaniu, v tom smere či je táto súladná s platným právom a jej obsah vyhovuje náležitostiam v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

7. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009). Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade, dohodnutý úrok neprevyšuje priemerné úrokové miery pre obdobné úvery poskytované bankami o viac ako 100 %, a teda sa nejedná o neprimerane vysoké úroky, ktoré by boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, a preto zmluva o úvere v časti odplaty nie je neplatným právnym úkonom.

8. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. neúvedením doby trvania zmluvy. Z obsahu zmluvy totižto vyplýva, že dlžník bol povinný poskytnutý úver splácať v pravidelných 70. mesačných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 15.12.2010 a konečnou dobou splatnosti dňa 15.09.2016. Takto vymedzené obdobie trvania záväzku dlžníka je zároveň dobou

trvania zmluvy. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení zo dňa 30.11.2021, sp.zn. 2Cdo/69/2020, uviedol, že predmetné ustanovenie (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t.j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice. V posudzovanej veci je uvedený termín prvej splátky a poslednej splátky, z čoho možno vyvodiť záver o dobe trvania zmluva.

9. K žalobcom tvrdenej absencii predpokladov pre výpočet RPMN súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/183/2020, zo dňa 24.02.2021, podľa ktorého zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.

10. Súd však zistil, že v zmluve je uvedená celková výška nákladov na poskytnutý úver sumou 1.712,82 €, čo spolu s istinou úveru vo výške 2.000,- € predstavuje sumu 3.712,86 €, avšak pri počte splátok 70 a výške mesačnej splátky 57,29 € predstavuje celková čiastka výslednú sumu 4.010,30 €, teda rozdiel medzi deklarovaným a skutočnosťou je 298,48 € v neprospech dlžníka - spotrebiteľa, čo skresľuje aj výslednú RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Okrem uvedeného predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom vyžadovanú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a to uvedenie druhu spotrebiteľského úveru na základe dôvodov uvedených žalobcom v replike. Už absencia len jednej skutočnosti postačuje na aplikáciu § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., čo znamená, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

11. S účinnosťou od 01.01.2018 bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. zavedené aj ustanovenie § 11 ods. 4, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže žalobou domáhať pred súdom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Podľa názoru súdu jedná sa o procesné ustanovenie umožňujúce podanie takejto žaloby bez preukazovania naliehavosti právneho záujmu ako je to upravené v § 137 písm. d) CSP (žaloba o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu). K tomuto ustanoveniu nie je prechodná úprava a keďže je ho potrebné vnímať ako procesnoprávne ustanovenie, platí aj pre skoršie právne vzťahy a žaloby podané pred 01.01.2018 a teda nie je možné v tejto súvislosti uvažovať o zákaze retroaktivity tejto právnej normy. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

12. Na základe vyššie uvedeného, mal žalobca žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru vo výške 2.000,- €, ktoré bral ako úver, a keďže mu zaplatil spolu až 2.755,99 €, bolo dôvodné zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 755,99 € predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

13. Súd sa taktiež zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia začala žalobcovi plynúť pred podaním žaloby v októbri roku 2021, kedy sa od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Žaloba bola na súd podaná 11.03.2022, teda v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote. Okrem toho súd má za to, že pre posúdenie objektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Súd zdôrazňuje, že žalovaná obchodná spoločnosť, resp. jej právny predchodca je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, a preto sa u takýchto spoločností predpokladá vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Žalovaný mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom a napriek tomu tak postupoval v množstvách ďalších zmlúv, preto jeho konanie nemožno hodnotiť

inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka (obdobne uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 15CoCsp/16/2020; porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/84/2011, sp.zn. 2Co/9/2012, sp.zn. 16Co/19/2018, sp. zn. 22Co/38/2018 a iné). Objektívna premlčacia lehota sa teda nevzťahuje na všetky splátky dlžníka vykonané 26.11.2010. V danom prípade však k preplateniu úveru došlo úhradou zo dňa 04.04.2017.

14. Z prisúdenej sumy súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobkyňa nárok podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

15. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 23.03.2022 (od druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému) a vo výške nepresahujúcej limit v zmysle citovaného nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Súd preto priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

16. Žalobca sa ďalej domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o úvere v časti [2] bode [4] zmluvy o úvere v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s 51. 5, bod 5.8 Obchodných podmienok pre úver.“

17. Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku nevylučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určenie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení strán tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp.zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

18. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobca ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho nemohol jednak ovplyvniť a inštitúit zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný a nemohol tiež ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Navyše inštitúit dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z unijného práva ako aj právneho poriadku SR, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu by sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku ako je to v tomto prípade. Podľa názoru súdu je právne irelevantné, či žalovaný využil možnosť žiadať zamestnávateľa dlžníka o

výkon zrážok, nakoľko podstatnou skutočnosťou je existencia napádanej zmluvnej podmienky. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pričom súd prvej inštancie akcentuje tú skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola vyhotovená na samostatnej listine, ale bola len neprehľadne zakomponovaná do textu zmluvy o úvere, navyše miniatúrnym písmom. Súd navyše dodáva, že predmetná zmluvná podmienka už bola v minulosti vyhlásená za neprijateľnú (viď rozsudok Okresného súdu Košice I, č.k.. 40Csp/143/2017-188, zo dňa 28.3.2019). Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky.

19. Na záver súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo sporovej strany na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003 z 03.07.2003).

20. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.